Sådan bliver kristen

Udtrykket "Nye testamente kristendom" betyder blot gør ting, som det nye testamente beskriver. Gud har en "mønster af forsvarlig ord" til den kristne tro, og vi er "hold" til dette mønster (2 Tim 1: 13). Guds mønster er en del af den "smalle gate", som fører til liv (Mt. 7: 13-14) og dette mønster, hvis folk vil bruge det, eliminerer religiøse forvirring og religiøse division (Sammenlign 1 Kor 14: 33). Når mennesker er uvidende om Guds mønster eller de afviser en del af det, vil der være hundredvis eller tusindvis af forskellige religiøse grupper at alle hævder at være "Christian." De sande tilhængere af Kristus ved, at Gud har en bestemt måde gøre tingene og det er vigtigt at "hold til mønsteret" (Sammenlign 1 Kor 4: 17).
En af de mest elementære dele af Guds mønster er fundet i konvertering (vejen en person bliver kristen). Som det fremgår af følgende diagram, kræver Guds mønster for konvertering *tro* (tro), *omvendelse* (drejning fra synd), *bekendelse*og *dåb* (neddykning i vand) for syndernes forladelse.

Bibelen vers	Guds kommando	Guds kommando	Velsignelse
Mk. 16: 16:	Mener	*og* blive døbt	Gemt
ApG 2: 38:	Omvender	*og* døbt	Syndernes forladelse
ApG 22: 16:	Opstå	*og* blive døbt	Vaske synder væk

Oplysningerne i MK. 16: 16 er blevet sammenlignet med en uddanne; ligesom boxcars joinforbindes sammen med koblingen pin, så ordet "*og*" slutter sig sammen kommandoer af "stridf"og"dåb" (Jesus sagde en person skal *tro* og blive *døbt* før han kan være "gemt"). Da de retsakter 2 havde hørt og troet de faktiske omstændigheder i evangeliet (ApG 2: 37), fik de at vide "omvende sig og blive døbt" så de kunne modtage "syndernes forladelse" (ApG 2: 38). Oplysninger i retsakter 2 tilbyder også en fremragende illustration af *omvendelse*, et ord, der betød "at"ændring til bedst. People der havde tidligere hadede Jesus (ApG 2: 36) *angrede* (de begyndte at elske og følg Jesus). Når folk tror og omvende sig, de er *døbt*, en handling, der "vasker væk synder" (ApG 22: 16).
Udover passagerne i det foregående Bibelen også forklarer formålet med dåben i Gal 3: 27 (Paulus sagde dåb sætter mennesker "ind i Kristus"). Hvis en person er gammel nok til at være ansvarlig for sine handlinger, er han enten "i Kristus" eller "ud af Kristus." Hvis en person er gammel nok til at være ansvarlig for sine handlinger, og han er "ud af Kristus", har han ingen åndelige velsignelser, hvoraf den ene er frelse (2 Tim 2: 10). Dem, der er "i Kristus" har alle åndelige velsignelser (EF 1: 3), hvoraf den ene er frelse. Ifølge Gal 3: 27, en person indtil han har været korrekt døbt ikke træder "i Kristus".

Foruden Jesus og Paulus siger, dåb er del af frelse proces, der er oplysninger i 1 Pet 3: 20-21. Peter beskrevet hvordan vand tjente som en skillelinje til Noa og hans familie (Gud bruges en oversvømmelse til at adskille de gemte fra tabt, general 6-7). Vand ophævet arken og dem i det sikkerhed og vand forårsaget ugemte drukne. Faktisk Peter sagde Noa og hans familie "*frelst gennem vand*" (1 Pet 3: 20). Peter sagde også en "sand syndigt" for mennesker i dag og denne "sande syndigt" er "*dåb*" (1 Pet 3: 21). Med andre ord nu just som vand adskilt de gemte fra tabt i antikken, så vand (dåb) opdeler de gemte fra den tabt under den kristne æra (se igen den

foregående diagram). Peter yderligere bemærkes hvordan dåb er ikke for den "*filth kødets*" (det er ikke en proces for at fjerne fysiske snavs), 1 Pet 3: 21. Dåb er for åndelige filth — synd— som forklaret i ApG 2: 38 og ApG 22: 16.
Der var ingen særlige magt i oversvømmelse farvande adskilt Noah fra de ugemte og der er ingen særlig magt i det vand, der anvendes nu til at døbe mennesker. Vores begrundelse fra synd kommer gennem Jesu blod (Paul gjort dette punkt i Rom 5: 9 og han forklarede, hvordan denne proces fungerer i Rom. 6: 1-4).
Som påvist ved følgende grafik, der tilbydes gennem høflighed *vi pleje ministerier*adgang syndere fordelene ved Jesu blod ved reenacting Lords død, begravelse og opstandelse. Når en person tror, han er *ikke* gemt. Trønde skal opleve en "død". Denne *død* er en anden beskrivelse til omvendelse (folk skal slå fra synden. Sammenligne oberst 3: 7; ApG 2: 38; LK. 13: 3; ApG 17: 30). Skal "dør til synd" omvende (sig) så de ikke "dør i synd" (omkomme evigt i helvede).

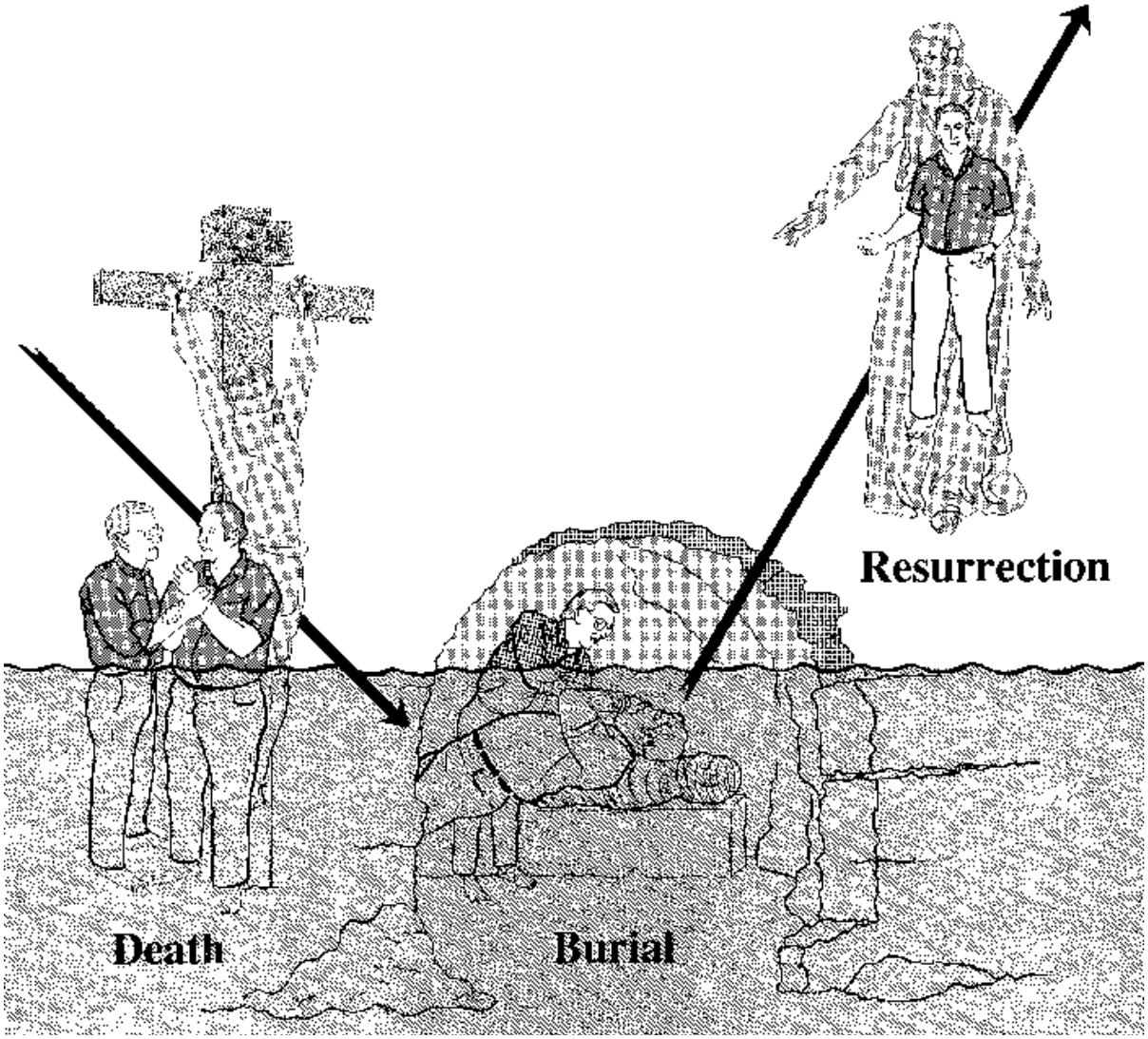

Når en person har troet og angrede (døde til synden), han er klar til at erkende, at Jesus er Guds søn (ApG 8: 37; 1 Tim 6: 12), og derefter være "*begravet med Kristus gennem dåb*" (Rom 6: 4). Når en person har været korrekt døbt, han har "*kanalen er ny liv*" (Rom

6: 4).
Mange mener, at "nye liv" (frelsen, syndernes synder og alle åndelige velsignelser) kommer *før* dåb, men Bibelen siger gentagne gange dette er forkert. Jesus sagde en person "gemmes" *efter* at blive døbt (Mk. 16: 16). Peter sagde en person har den "tilgivelse for sine synder" *efter* at blive døbt (ApG 2: 38). Ananias sagde synder "vaskes væk" *ved at blive døbt* (ApG 22: 16). Paulus sagde "dåb" *bringer folk ind i Kristus* (GAL 3: 27). En person modtager "nyt liv" *efter* dåben (Rom 6: 4). Jesus sagde en person skal være "født anyt" (Joh 3: 3) og det nye fødsel *kræver vand* (Joh 3: 5). Gud har et bestemt mønster for frelse og dette mønster kræver folk til at tro, omvende sig fra deres synder, bekende at Jesus er Guds søn og blive "begravet med Kristus" om "tilgivelse for deres synder."

Beskrivelse af dåb som en "begrave" (Rom. 6: 4 og oberst 2: 12) fortæller os, at Bibelen dåb kræver *nedsænkning* (vi gør ikke *begrave* noget ved vandkanden eller hælde snavs på det). En *begravelse* betyder nogen eller noget er omfattet, og dette er hvad nye testamente dåb kræver (en person er neddykket i og således omfattet af vand). Når John døbte folk, Hans dåb kræves "meget vand" (Joh 3: 23). Denne vers siger faktisk John døbt på dette sted "fordi" der var *meget vand*.
Dåb for syndernes forladelse er en væsentlig del af Guds mønster for omregning, men dette er netop et karakteristisk træk ved nye testamente kristendom. Gud har også oprettet et særligt sted kaldet "*kirke*" ()dette ord beskriver den gemte). Jesus lovede at "bygge hans kirke" (Mt. 16: 18) og dette løfte kræves ham dø en frygtelig død (ApG 20: 28). Jesus bygge sin kirke og han byggede kun *én kirke* (Bemærk, at i Mt. 16: 18 ordet "kirke" er ental).
I EF 1: 22-23 Paul beskrevet "kirke" som Jesu "organ" ("*den kirke, som er hans krop*"). Erklærede en anden måde, Paul bekræftede, at ord *kirke* og *krop* er udskiftelige ("kirke" og "organ" beskriver det samme). Betydningen af denne kendsgerning er set i EF 4: 4, et sted, hvor Paulus sagde Gud har kun "ét organ." Da dere er kun "ét organ" (EF 4: 4), og dette "ét organ er kirken" (EF 1: 22-23), dere er *en kirke* med Guds godkendelse. Mange andre kirker findes i verden, men disse kirker er ikke del af kirken bygget af Kristus. Disse andre kirker er falske grupper, der er blevet bygget af mænd (Mt. 15: 8-9) og Jesus sagde disse grupper vil en dag blive ødelagt fordi Gud ikke bygge dem (Mt. 15: 13).
Problemet med falske kirker er så slemt, at Jesus sagde: "*ikke enhver, som siger til mig, Herre, Lord, træder ind i Himmeriget; men han at gør vilje min far som er i himlen. 22 Mange vil sige til mig i dag, Lord, Lord, ikke gjorde vi profetere ved dit navn, og ved dit navn kastet ud dæmoner og ved dit navn gøre mange mægtige gerninger? 23 Og derefter vil jeg bekende sig dem, jeg aldrig vidste du: afgår fra mig, i, at arbejde ugudelighed*"(Mt. 7: 21-23).
Hvis vi ønsker at virkelig elsker og tjener Gud, skal vi identificere og arbejde med Jesus' ene sande kirke i stedet for en falske gruppe. Bibelen hjælper os identificere hvilken kirke er ret gennem Skrifterne; Vi kan identificere den rigtige kirke ved hjælp af "mønster" (2 Tim 1: 13) fundet i Guds ord. Mønster til Kristi kirke omfatter ting som hvordan mennesker bliver kristne, hvordan Jesus' kirke tilbeder, hvordan Herrens kirke er organiseret, og hvad dens medlemmer gøre.
Som allerede nævnt i de foregående oplysninger, en af Jesu kirke identifikationsmærker findes i hvordan mennesker gemmes: folk skal tro (Hebr 11: 6); omvende sig fra deres

synder (Lk. 13: 3; ApG 17: 30) erkende, at Jesus er Guds søn (Rom 10: 9), og blive døbt for syndernes forladelse (ApG 2: 38; 22: 16). Bibelen taler aldrig om ting som "at acceptere Jesus ind i hjertet" "siger synders prayer", eller "bederum modtager Kristus." Når en person følger Guds mønster for omregning som beskrevet i det foregående punkt, Bibelen siger Jesus "tilføjer" en person til sin kirke (ApG 2: 47, KJV). I kirkerne bygget af mænd (falske grupper), folk "join ofte" kirken eller de er "stemt" ind i den. ApG 2: 47 siger medlemskab i Jesu kirke styres af Herren selv. Erklærede en anden måde, folk ikke kan "Deltag" nye testamente kirke. Ej heller kan de stemt ind i den. Folk bliver automatisk medlemmer af det efter de følge Guds mønster til konvertering.
Nye Testamente kirken kan også genkendes af hvad det gør. Efter mennesker blev kristne på dag pinse (retsakter 2: 36-38), Luke siger de "*fortsatte stedfastly i apostle undervisning og eventyret, til at bryde brød og bønner*" (ApG 2: 42). Denne passage viser, del af Guds eksempel involverer møde regelmæssigt og gør tingene, der er anført i dette vers. Mest religiøse grupper er forpligtet til at "bøn" og "eventyret," men mest er ikke "stedfast" med de andre to egenskaber i retsakter 2: 42 ("apostle undervisning" og "bryde brød").
Jesu kirke kan identificeres dels ved dens streng overholdelse af *apostlene lære* (de oplysninger, vi har nu i Bibelen). I stedet bruge for efter de regler og diktater mænd (Mt. 15: 9), medlemmer af Kristi kirke Bibelen som deres eneste vejledning. Nye Testamente kristne ved, at Gud har givet "*perfekt lov af frihed*" (Jas. 1: 25), og disse oplysninger giver dem "*alt, hvad der vedrører liv og guddommelighed*" (2 Pet 1: 3). Erklærede en anden måde, det udfyldte nye testamente "*fremlægger os til alle gode arbejde*" (2 Tim 3: 16-17). Således nye testamente kristne (dem, der er del af Kristi kirke) udelukkende påberåbe sig denne "*form af undervisning*" (Rom 6: 17) til "*mønster*" (2 Tim 1: 13) de skal tjene og tilbede Gud "*i sandheden*" (Joh 4: 24). Falske kirker er afhængige af fællesskabspagten, oplysninger fra deres "kirken hovedkvarter," kirken manualer osv.
ApG 2: 42 henviser også til "bryde brød" (dvs. Lord's nadver. Den græske tekst siger bogstaveligt "til at bryde brød"). Denne erklæring fortæller os det første århundrede kristne spiste af Lord's Supper på basis af "stedfast". Andre passager styrke det faktum, at medlemmerne af Jesu kirke tog Lord's nadver regelmæssigt. Eksempelvis Paul talte om de med korintiske forsamlinger i 1 Kor 16: 2. Korintherne møde på hver søndag (dette punkt udtrykkes meget godt i NASB) og Korintherne bringe varerne til Herren 's Supper til deres downloads pr. samlinger (1 Kor 11: 20). Selvom de varer til Herren 's nadver blev misbrugt, Korintherne vidste, at de skulle bringe elementer for Herren 's nadver hver søndag. Dette var praksis for Corinth samt alle andre menigheder, der praktiseres nye testamente kristendom (1 Kor 4: 17).
I retsakter 20 læser vi på et tidspunkt når Paul var med nogle kolleger kristne og denne gruppe faktisk ventede den "første dag i ugen" (20: 6 retsakter), søndag, så Herren 's nadver kunne observeres (retsakter 20: 7). Selvom Paul var travlt (ApG 20: 16), han ventede syv dage, så han kunne mødes med kolleger kristne den "første dag i ugen" (ApG 20: 6) og drikke af Lord's nadver (altergang). Disse oplysninger svarer helt med ApG 2: 42, en tekst, der siger først kristne "fortsat standhaftigt til at bryde brød". Medlemmerne af Jesu kirke drikke af Lord's nadver hver søndag. I kirkerne bygget af mænd, kan folk spise af Lord's nadver en gang om året, to gange om året, når en fjerdedel, eller en gang om måneden.
Hvis trønde har de Herren 's nadver mindre hyppigt end en gang om ugen, de "tage

væk" del af hvad Gud bestemt til tilbedelse og således ændre Guds guddommelige mønster ()Sammenlign Åb 22: 19). Hvis mennesker tilbud Lord's nadver mere end en gang om ugen, de "Føj til" Guds divine mønster og er også skyldig i synd (sammenligne Åb 22: 18). Hvis folk ikke har søndag, den "første dag i uge," som deres særlige dag at ære Gud i gudstjenester (1 Kor 16: 2), de også undlader at følge del af det nye testamente mønster og således ikke del af den nye testamente kirke.

Ud over at identificere nye testamente kirke gennem sin mønster for omregning, kan den måde, hvorpå folk bliver medlemmer af denne kirke, den nøje overholdelse af skrifterne, og som har Herren 's nadver hver uge, nye testamente kirke identificeres af sin lærdom på giver. Mange religiøse grupper appellere til ikke-kristne midler eller de udøver ting som Kagesalg, salg og skylninger med bil. Det første århundrede kristne, der var medlemmer af den nye testamente kirke, "tog intet fra ikke-jøderne" (det ugemte, 3 Joh 7). I dag opfylde medlemmer af den nye testamente kirke stadig deres finansielle forpligtelser gennem fri vilje bidrag fra medlemmer; Nye Testamente kristne ikke ønsker eller forventer ikke-medlemmer bidrage noget at Lords arbejde.

Kristi kirke kan også identificeres af beløbet, folk giver. Mange religiøse grupper fortælle deres medlemmer til "tiende" (giver 10% af deres indkomst). Hvis en religiøs gruppe underviser tiendeloven, er det et sikkert tegn på at det er en falske kirke. Tiendeloven er en del af den gamle Testamente lov, der blev givet til den hebraiske nation. Gamle Testamente loven indeholdt forskellige regler om at give holde sabbatsdagen, animalske ofre, særlige præster osv, og denne lov var gældende omkring 1.500 år. Efter at Jesus kom til verden han sagde hans død ville skabe en ny pagt (Lk. 22: 20) og dette skete. Jesus fjernede hele gamle Testamente-systemet ved at dø på korset (Rom 10: 4 og sammenligne Hebr 8: 5-13). Hvis folk forsøger at binde enhver del af den gamle Testamente lov om mennesker, og fortæller folk til "tithe" er et eksempel herpå, Bibelen siger folk er "faldet fra nåde" og er "severed fra Kristus" (GAL 5: 4, ASV).

I stedet for tiendeloven gøre medlemmer af den nye testamente kirke en personlig beslutning om hvor meget at give. Faktisk kirken, tilhører Kristus er underlagt to grundlæggende regler, når det kommer til at give: (1) giver "muntert" og (2) giver som vi har været "trivedes" (1 Kor 16: 2; 2 Kor 9: 7). Da det nye testamente siger, *som vi har været trivedes give*, er enhver kirke, der fortæller folk at "*tiende*" (giver 10%) en falske kirke. Dem, der anmoder eller fortæller folk til *tiende* undervisning "forskellige evangeliet" (GAL 1: 6-9). Denne fejl er så alvorlig, at Paulus sagde de, der forsøger at binde en del af den gamle Testamente lov om mennesker er ligesom en kvinde, der er gift med to mænd på samme tid (Rom 7: 1-4).

Nye Testamente kristne kender og undervise, Jesus "nailed den gamle lov til korset" (oberst 2: 14) og fjernelse af det gamle Testamente lovgivning omfatter fjernelse af ti bud. Ting som mord, tyveri og ægteskabsbrud er stadig forkert (Rom 13: 9), men disse handlinger er forkert, fordi de er forbudt ved det nye testamente. Folk kan "lære" fra det gamle Testamente (Rom. 15: 4), men det nye testamente er lov, alle er under nu. Falske grupper ofte undlader at skelne mellem det gamle Testamente og det nye (de underviser, ti bud er stadig bindende, folk skal tithe, og der er stadig behov for at holde sabbatsdagen osv), men disse ting er ikke lært af nye testamente kristne. Medlemmer af den nye testamente kirke ved forskellen mellem det gamle Testamente og det nye testamente.

Fordi medlemmerne af det nye testamente kirke skelne korrekt det gamle Testamente

fra det nye testamente, de er i overensstemmelse med Guds vilje i området i musik. Under det gamle Testamente system gudstjenester, folk bruges instrumental musik (Ps. 150; 2 Chron. 29:25). Under det nye testamente system gudstjenester, folk er specifikt fortalte "synge" (EF 5: 19; Oberst 3: 16) og det nye testamente kristne gøre. Hvis det nye testamente sagde "gør musik," vi ville have tilladelse til at lave musik enhver måde, vi vælger. Siden Gud sagde netop dem, som bor under det nye testamente er at lave musik ved at *synge* (Sammenlign Hebr 13: 15), hans folk gøre, og det er et andet identifikationsmærke af Kristi kirke. Hvis vi synge og spille i gudstjenester, vi føje til Guds vejledning. Tilføje instrumental musik til gudsdyrkelse er et eksempel på "vilje-gudstjeneste" (oberst 2: 23) og "ud over hvad der er skrevet" (1 Kor 4: 6).
Kirkens kor er et andet eksempel på "gå ud over hvad der er skrevet." Bibelen siger kristne er at "synge hinanden" (EF 5: 19; Oberst 3: 16), men nogle bruger kirkens kor "fordi de kan lide dem." Gudstjenester handler ikke om hvad vi gerne; det drejer sig om efter Guds mønster (Sammenlign Joh 4: 24 hvor Jesus sagde vi "skal tilbede i sandheden"). Hvis vi ikke gør tingene for Gud har beskrevet, vi gå ud over hvad der er skrevet (1 Kor 4: 6), vi "ikke længere overholder i doktrinen om Kristus", og "har vi ikke Gud" (2 Joh 9).
Frelse og tilbedelse er meget nyttigt i adskille den nye testamente kirke fra falske grupper, men disse er ikke de eneste måder at genkende Jesu sande kirke. Vi kan også bestemme, hvilke kirke virkelig følger Guds mønster ved at undersøge, hvad Bibelen siger om kirke organisation. Hver organisation har nogle typer struktur, herunder et hjemsted eller hovedkontor, og dette gælder også for den nye testamente kirke. Jesus er chef for sin kirke, og han er bosat i himlen (ApG 1: 11). Jesu himmelske enthronement (ApG 2: 30) fortæller os "hovedkvarter" til det nye testamente kirke er i himlen. Erklærede en anden måde, Jesu kirke har ingen jordiske hovedkvarter; falske kirker, dog har ofte en jordiske hovedkvarter. Jesu kirke er også autonome (selvstyrende).
Som illustreret ved retsakter 14: 23 og Phil. 1: 1, hver menighed i Herrens kirke er at have lokale ledere kendt som "ældster" (disse mænd omtales også som løbere, presbyters, præster, overvågere, hyrder. Hver af disse ord beskriver et andet aspekt af en ældste arbejde). Paul beskrevet kvalifikationer for disse mænd i 1 Tim 3: 1-5 og han sagde ældster "tage sig af" (de er reglenrs og i) en lokale menighed (1 Tim 3: 5). Titus omhandlet "ældster" i Tit. 1: 5 og derefter beskrev dem som "biskopper" i Tit. 1: 7.
Vi læser af ældster i Judaea (retsakter 11: 29-30), sydlige Galatia (ApG 14: 23), Jerusalem (retsakter 15: 6), Ephesus (ApG 20: 17), og Lilleasien (1 PET 5: 1). Der er underforståede referencer til dem i 1 Thess. 5: 12 og Hebr 13:17. I Tit. 1: 5 vi lære at ældster var nødvendigt hele øen Kreta ("hver by").
Selvom Guds mønster for kirkens ledelse ikke overskride den lokale menighed, en høj procentdel af religious grupper har en ledelse struktur der går uden for lokalt kirke ()religiøse grupper har et "kirken hovedkvarter" i en velkendt by eller et andet land eller findes der nogle regionale, nationale eller verdensplan bestyrelsen). Selvom disse ordninger er fælles, er de i modstrid med Guds mønster. Kirkens organisation er blot endnu en måde at adskille Kristi kirke fra efterligninger bygget af mænd.

Jesus er leder af kirkens ældster er de lokale ledere, og Jesu kirke har særlige ansatte kendt som "diakonerne" (Phil. 1: 1). Kristi kirke har også mænd, der tjener som prædikanter. Paul og Timothy var to første århundrede ministre ogse mænd er omtalt

som "ansatte" i Phil. 1: 1. I modsætning til kirkerne bygget af mænd, hvor prædikanter er ledere og ofte de vigtigste personer i menigheden, siger Bibelen prædikanter i Kristi kirke er *ansatte*. De resterende medlemmer i Jesu kirke nye testamente er blot kaldet "hellige."

Det nye testamente mønster for kirkens organisation beskrevet i de foregående stykker står i skarp kontrast til "gejstlige-laity" systemet findes i mange trosretninger. Faktisk i mange menneskeskabte kirker skal være en "officielle person" døbe mennesker eller hjælpe med tilbedelse. Guds mønster for kristendommen siger alle de gemte er "præster" (1 Pet 2: 5, 9). I stedet for at opdele folk i "gejstlige og laity", sagde Jesus "alle er brødre" (Mt. 23: 8). Paul illustreret dette punkt ved bemærke, hvordan flere af Korintherne hjulpet i og med gudstjeneste (1 Kor 14: 26). Korintherne vidste deres tilbedelse ikke behøvede at udføres af en særlig præst eller nogle typer "hellige person" fordi alle kristne "præster" (Rev. 1: 6; 5: 10) og alle kristne anses for at være "hellige" (1 Pet 1: 15).

Den eneste begrænsning når vi skal have en ledende rolle i gudstjenester er en persons køn. Erklærede en anden måde, kvinder er ikke tilladt at tage en ledende rolle i forsamlingen, hvis mænd er til stede (1 Kor 14: 34-35 og Sammenlign 1 Tim 2: 8-13). I Kristi kirke, kan enhver kristne mandlige hjælpe med gudstjenester, undervise eller prædiker. Kirker, der har kvinder prædikanter er de fleste definitivt falske kirker, fordi de overtræder hvad Paulus sagde i 1 Kor 14: 34-35 og 1 Tim 2: 8-13. Gud har givet en "mønster" til den nye testamente kirke (2 Tim 1: 13) og alle skal bruge dette mønster til at identificere og arbejde med "Kristi kirke" i deres samfund.

Har vi fundet og er vi en del af én kirken bygget af Kristus? Hvis "Kristi kirke" (Rom 16: 16) findes ikke i vores Fællesskab, vi kan starte et og praksis nye testamente Kristendom (dvs. gøre ting ligesom det nye testamente beskriver). Vi kan begynde en menighed i vores hjem (1 Kor 16: 19; Oberst 4: 15; Phile. 2) eller bruge en lejet diskplads til at starte "gudedyrkelse i ånd og sandhed" (Joh 4: 24). Vi ønsker bestemt ikke at være en del af de forfalskede grupper at "*forlade befaling af Gud, og hold fast tradition for mænd*" (Mk. 7: 8). Husk, at "*alle kirker Kristi salute you*" (Rom 16: 16).